

i sig selv bindende Gyldighed. Nærværende Udkast er derimod affattet i en saadan Form, som om den var en Regel for tilkommende Rigsdage. Fremdeles er der ogsaa den store Forskiel, at de sædvanlige Thing følge efter hverandre Aar for Aar, hvorimod en forenet Rigsdag er Noget, der maaffee ikke forefalder i 20 Aar, og det er dog forunderligt, nu at ville uleiliggigg sig med at give Regler for hvad der skal gjælde for en mulig saaa langt hen i Tiden sammentrædende Rigsdag, hvorved en saadan tilkommende Rigsdag vilde være bunden paa nogen Maade, om end kun foreløbigt, ved de i saa Henseende trufne Bestemmelser, uagtet der i denne Mellemtid kunde ved særlige Thing være vedtaget Regler, som ikke ganske bestode med det, som var vedtaget for den forenede Rigsdag. Naar jeg i Særdeleshed har bemærket, at, da netop Gjenstanden angaaer den nærværende Rigsdag, kunde der være Spørgsmaal, om man behøvede noget Udvalg, eller om man ikke gjorde bedst i uden Videre at erkende den Tingenes Ordning, hvorfor Rigsdagens Samtykke er begjært, saa er dertil svaret, at, uagtet man ikke forudsætter, at det kunde blive Andet, end at man maatte gaae ind derpaa, bør man dog ikke gjøre det letfindigt, og man har derfor særligt paaberaabt sig, at jeg har indrømmet, at der kunde gjøres mangfoldige Indvendinger mod den forelagte Ordning; men jeg troer, at de fleste Medlemmer i Forsamlingen have havt tilstrækkelig Tid til at gjøre sig bekendte med den Opgave, som er forelagt dem, saa at de baade indsee Opgavens Banffelighed, og derfor finde, at der kunde fremsættes adskillige Tvivl og Indvendinger — men tillige indsee, at Sagen har stillet sig paa et saadant Punkt, at de ikke ville finde det forsvareligt at nægte deres Samtykke dertil. Derfor er der virkelig en tilstrækkelig Pluralitet i den ærede Forsamling, som deler denne min Overbeviisning, saa kan denne Pluralitet ogsaa meget gjerne stemme for at afgjøre Sagen, uden at der nedfattes et Udvalg. Man var jo iøvrigt ikke saa bunden, naar man havde en saadan Forretningsorden, som man har i de enkelte Thing; thi der vilde der dog være Spørgsmaal, om man vilde udnævne et Udvalg eller ikke. Forsaavidt der har været

Spørgsmaal om Genfigtsmæssigheden af den Bestemmelse, hvorefter der hører absolut Pluralitet til at bringe et Medlem ind i et Udvalg, saa forekommer det mig, at, hvad en æret Folkethingsmand fra Svendborg Amt (S. A. Hansen) har erindret, at Minoritetens Retsingenlunde kunde anses tilfredsstillende betrygget derved, at Majoriteten valgte visse Repræsentanter for dens Mening efter sit Skjøn, men, at det var langt mere tilfredsstillende, om Minoriteten selv fik Leilighed til at vælge sine Repræsentanter, er fuldkommen vel grundet, og i saa Henseende maa jeg henholde mig til hvad han har bemærket. Derimod troer jeg ikke, at denne Betryggelse for Minoriteten bør søges i Afdelingerne, men derimod i en saadan Bestemmelse som den, Landssthingets Forretningsorden har.

Ordføreren: Forsaavidt Forhandlingerne ere gaaede tilbage til de indledende Bemærkninger, hvormed jeg tillod mig at begynde mit første Foredrag, vil jeg tillade mig til hvad jeg allerede har sagt, at føie nogle Ord, hvorved jeg haaber, at denne Deel af Forhandlingerne maaffee vil finde en Afgjorelse. Jeg stiller nemlig det Spørgsmaal: Hvorledes vil det gaae til, dersom den nuværende forenede Rigsdag stilles ad, og der bliver Spørgsmaal om at danne en senere forenet Rigsdag? Da vil man ganske vist følge den første Paragraph i den foreliggende Forretningsorden, hvis den vinder Rigsdagens Bisfald. De tvende Formænd for Thingene ville trække Lod, og den, hvem Loddet træffer, vil sætte sig i Virksomhed, for at gjøre det første Skridt til, at den nye forenede Rigsdag kan træde sammen. Naar derefter dette er skeet, constituerer den nye forenede Rigsdag sig, og har den da efter min Formening i sin Magt at afgjøre, hvilken Forretningsorden den vil følge, om den enten udtrykkelig eller stikende vil følge den Forretningsorden, hvorom der nu er Spørgsmaal, eller om den vil bringe den Gjenstand, hvorom her er Tale, under en ny Behandling og danne sig en ny Forretningsorden. Saaledes troer jeg det vil gaae til i Livet; det er den naturlige Udvikling af Forholdene, og, idet jeg henviser til denne, troer jeg det saaledes overs